Sárvár, 1896. január 6. – Szombathely, 1977. január 16.

Édesapja hol zsellér, hol mezőgazdasági cseléd, hol napszámos volt. Öt elemi után kommenciós cselédnek szegődött. Az ínség elől az első világháború kezdetekor önkéntesnek jelentkezett. 1915 őszén Bécsben szolgált, majd a galíciai harctérre vezényelték. Október végén Tarnopol környékén orosz fogságba esett, a Kubán környéki hadifogolytáborba szállították. Innen mezőgazdasági munkára Szaratovba, majd Krasznodarba került. 1918-ban Armavirben belépett a Vörös Hadseregbe; részt vett a frontról hazatérő kozákok lefegyverzésében. Magyar hadifoglyokból szervezett egysége Krasznodar környékén L. G. Kornyilov csapatai ellen harcolt. P. Ny. Vrangel leverése után Armavirben részt vett a kollektív gazdaságok szervezésében. 1920 szeptemberében felvették a bolsevik párt tagjelöltjei sorába. Krasznodarban pártiskolát végzett, majd feleségével és kisgyermekükkel 1921-ben hazautazott. Felsőpatyon telepedett le, mivel apja és két öccse ott volt cseléd. A nyomor és a csendőri zaklatás elől családjával együtt Budapestre költözött. Zsákolóként dolgozott a Cukoripari Központban; belépett a segédmunkások szakszervezetébe. Fél év múlva villamoskalauznak állt, majd újabb egy év múltán üzleti szolga lett egy drogériában. Három évvel később tüdővérzést kapott, s elbocsátották. Visszatértek Felsőpatyra, 1930-ig napszámos. Az uraságg al támadt összetűzése után a felelősségre vonás elől Pesterzsébetre költözött. Kőművesek mellett vállalt napszámosmunkát. 1930-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, a helyi vezetőség tagja. 1934-ben kommunista kapcsolatai miatt kizárták a pártból; ekkortól lett az illegális KMP tagja. 1936-ban Budapestre költöztek, 1945-ig itt dolgozott napszámosként és alkalmi munkásként. Kapcsolatot tartott vidéki kommunistákkal, így 1937-ben az orosházi lebukás következményeként őt is letartóztatták. Az elhúzódó tárgyalások végén, 1939. június 24-én Szegeden az állam és a társadalmi rend erőszakos felforgatására irányuló bűntett miatt egy év börtönre ítélték. 1940. áprilisi szabadulása után 1944 februárjáig rendőri felügyelet alatt maradt. 1945. márciusban bekapcsolódott a pártmunkába; Ferencváros egyik MKP-szervezetének a titkára lett. Április elején a földosztás végrehajtására és a párt szervezésére Sárvárra küldték. A május elején megalakult, Vas és Zala megyéket összefogó szombathelyi területi titkárság szervezési és káderfeladatokkal megbízott vezetője. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választások során Vas megyében képviselővé választották. Az államformáról szóló törvényjavaslat tárgyalásakor ő volt az MKP egyik szónoka. Mandátumát 1947-ben és 1949-ben is megtartotta. 1946 elejétől (más forrás szerint 1947. februártól) 1948 decemberéig a kommunista párt Vas vármegyei titkára, 1946. október 1-jén, az MKP III. kongresszusán a központi vezetőségbe is beválasztották. A pártegyesítéskor kimaradt a testületből. 1949-ben kinevezték a megye mezőgazdasági igazgatójává. E megbízatásából adódóan aktív részese volt a mezőgazdaság átszervezésének. 1952 augusztusától a keszthelyi állami méntelep vezetője. Politikai tevékenységet az MDP járási pártbizottsága és a városi tanács tagjaként fejtett ki. 1956. október 28-án mint a bukott rendszer egyik helyi vezetőjét letartóztatták. November 4-én, a szovjet csapatok bevonulásakor kiszabadult. Rögtön bekapcsolódott az MSZMP szervezésébe. 1957 márciusában kérte a nyugdíjazását, és visszaköltözött Szombathelyre. Haláláig az MSZMP Vas Megyei Bizottságának a tagja.